Torramadé: “Hi va haver una distorsió de la realitat”

L'expresident de la Diputació de Girona diu que “és probable” que toqués la mà a Amador per “reforçar” la idea que ell li estava transmetent “L'animava que s'integrés a la llista local de CiU”

Jaume Torramad ahir al judici i, en una punta, la denunciant, Minerva Amador (a la imatge, amb un jersei clar). Foto: JOAN SABATER.

“Sento esperança perquè acabi aquest malson.” Just abans que el cas quedés ahir vist per a sentència, aquesta va ser l'última frase que va pronunciar l'expresident de la Diputació de Girona Jaume Torramadé, que ha sigut jutjat per presumptes tocaments a Minerva Amador, que en l'època dels fets era la presidenta local d'UDC a Salt. En la vista, Torramadé va considerar que hi va haver “una distorsió” i “una mala interpretació de la realitat” en la conversa que va mantenir amb la denunciant, durant un àpat que es va celebrar el 8 de novembre del 2012 al restaurant El Teatret de Girona. Un total d'onze càrrecs i militants de CiU van compartir taula amb Amador i Torramadé, en un sopar que van fer perquè aquella nit començava la campanya de cara als comicis al Parlament de Catalunya. “Fins a aquell moment, la relació que havia tingut amb Amador havia sigut escassa i normal. El sopar va transcórrer en un ambient festiu. Vaig parlar amb ella uns minuts i és probable que li toqués la mà per reforçar la idea del que li estava dient. La intentava persuadir perquè s'integrés en la llista de CiU a Salt. Era un: «Vinga, va, ànims, has de fer-ho!» No eren gestos amb voluntat obscena ni libidinosa.”

L'advocat d'Amador, Joaquim Bech de Careda, va recordar a Torramadé que, en instrucció, no va negar la possibilitat que toqués “la mà, l'espatlla i el genoll” a Amador. L'aleshores també alcalde de Salt va matisar ahir que es fa menció d'aquestes parts del cos perquè són aquelles a què es va referir Minerva, no ell. “Ja vaig dir que el fet era probable, però no van ser tocaments acumulatius. Els faria exactament igual a un company. Com a presidenta local d'Unió, li vaig comentar que no es quedés passiva, que assumís el repte d'anar a la llista –que Torramadé encapçalava–. Pretenia que tingués més responsabilitats. Li vaig parlar amb la vehemència de: «Escolta, compleix amb les funcions.»”

Quan Torramadé li va oferir incorporar-se a la candidatura, Amador li va respondre que “no estava preparada”. Davant la negativa, l'acusat va emfatitzar-li “la seva intenció” que fos ella qui mantingués les converses amb el llavors president de Convergència a Salt, Robert Fàbregas, per veure com es confeccionava la llista de CiU entre els dos partits: “Amador va ascendir dins la formació. Per la seva condició de presidenta, jo veia normal que ocupés un lloc en la candidatura.”

“Deixar a l'estacada”Bech de Careda va posar en relleu que en les declaracions de Minerva no hi ha hagut “ni una sola contradicció”. L'advocat va lamentar que la resta de comensals del sopar l'hagin deixat “a l'estacada”, quan “diversos d'ells haurien corroborat a terceres persones” el succés; i va assenyalar que les metgesses van detectar a Amador un quadre ansiós depressiu “molt invalidant” pels fets. El lletrat, a més, va demanar que s'obrin diligències prèvies per fals testimoni contra el cap de protocol de la Diputació de Girona, Josep Maria Amargant. Creu que “frega el límit del que és acceptable” que Amargant “no recordés res” en el judici, mentre que en instrucció va relatar que, a petició de Torramadé, s'havia reunit amb Minerva per intentar evitar la denúncia. En la vista, es va reproduir la gravació que va enregistrar el marit de la denunciant en una trobada. En

l'àudio, se sent que Amargant ofereix a Amador continuar cobrant 1.400 euros al mes sense haver de tornar a la Diputació durant els 2 anys i mig que quedaven de mandat, i que ella respon: “Perfecte.” Amador al·lega que van mirar de comprar el seu silenci; mentre que Torramadé rebat que Minerva i el seu home van trucar al partit i van dir que “volien compromisos”. Torramadé va requerir a Amargant que esbrinés què significava i, en tornar d'una segona reunió, sosté que Amargant li va explicar que reclamaven “50.000 euros per un silenci”: “Era extorsió i un mosso em va aconsellar que ho denunciés.”

L'advocat de Torramadé, Manel Mir, en sol·licita l'absolució. Recalca que cap comensal va percebre res estrany i pensa que si Amador hagués fet alguna acció de rebuig no hauria passat desapercebuda. “La veu d'ella en l'àudio no és la d'una persona enfonsada per uns fets. I, si en el sopar no va marxar ni es va aixecar, és perquè no va passar absolutament res.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-04-2016 Pàgina 8

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/958937-torramade-lhi-va-haver-una-distorsio-de-la-realitatr.html